

Integration på riktigt

”Jag har många vänner och trivs i Hofors”

Yttrande- och religionsfrihet är inte alla förunnat på jorden. Många har flytt från förtryck. En del har hamnat i Hofors.

– Församlingen här är min andra familj och har varit ingången till det svenska samhället, säger Larissa Nininahazwe från Burundi.

Larissa kom till Sverige 2006 efter inbördeskriget i det centralafrikanska landet. Genom sin landsman Adelin Nzomwita kom hon i kontakt med Pingstkyrkans församling i Hofors.

– Jag hörde Guds ord och jag tog emot Jesus i hjärtat och det förvandlade mitt liv. Sedan har jag levt med ordet och livet blev fyllt med vittnesbörd dag efter dag. Ordet har vi hört från vår far, alltså vuxna, och de har hört det från svenska missionärer. Jag är tacksam till Sverige som skickade missionärer till Burundi. Det har varit naturligt för oss att söka sig till likasinnade troende i Hofors. Här har vi lärt känna Hoforsbor och andra flyktingar och vi bjuder hem varandra och utvidgar vårt sociala nätverk på ett naturligt kristet sätt. Jag har en andlig känsla – här hör jag hemma, säger Adelin, som kom till Sverige 2004 och idag läser till IT-tekniker på Gävle Högskola.

Lång väg till frihet

Josephine Yawe kom från Uganda till Sverige kom hon 1992. Hon har en dramatisk levnadshistoria med studier i f.d. Sovjetunionen och som levt som gömd flykting i Sverige under lång tid. Bland annat födde hon ett barn under denna tid.

”Jag är tacksam för mitt liv här i Hofors och Sverige. Det är fantastiskt att leva i ett kärleksfullt sammanhang och känna mening med livet”

Josephine erbjöds till slut amnesti. Idag är hon svensk medborgare och jobbar som lärare på Petreskolan i Hofors:

– Gud har varit trofast mot

mig, Hans kärlek är min styrka och Han har visat mig ett mirakel så att jag kan leva som en fri människa i Sverige. För mig som troende var det naturligt att söka mig till Pingstkyrkan i Hofors.

Mer dans och sång i Hofors

Är då inte församlingsarbetet och gudstjänsterna väldigt olika era erfarenheter?

– Den stora likheten är vår kärlek till Gud och den samhörighet det ger. Hur gudstjänsterna genomförs är helt olika, vi är mer vana vid att dansa, sjunga och klappa händerna. I Sverige är det mer tyst och lugnt, skrattar Elsie Ngabirano, också från Burundi.

Skilnaderna berikar anser ändå Adelin:

– Det här är en levande kyrka som inte är fördömande. Vi afrikaner leder ibland gudstjänsterna och då blir det mer sång och dans. Jag upplever det bara som att de svenska församlingsmedlemmarna är nyfikna och med glädje tar till sig vårt sätt att hålla gudstjänst.

Ett liv utan förtryck

I församlingen finns även Chan Peng Thang och Maung Litwe som tillhör den kristna minoriteten i Burma. De har, via Indien, flytt till Sverige och kom till Hofors 2008. I Burma hade de i princip inga möjligheter att fritt utöva sin religion, eller utöva några som helst demokratiska rättigheter under militärdiktaturen.

– Att kunna dela vår tro i frihet känns så fantastiskt. Att tillsammans prisa Herren

Hoforsborna Adelin Nzomwita, Josephine Yawe, Larissa Nininahazwe, Maung Litwe och Chan Peng Thang har alla funnit en andra familj och gemenskap i Pingstkyrkans församling i Hofors och därmed en naturlig integration till det svenska samhället.

känns i hela hjärtat och är mycket inspirerande, säger Chang.

Att leva i ett sammanhang

Att ta hand om varandra, lyssna och ge varandra stöd är centralt för församlingsmedlemmarna i Hofors. Inte minst gäller det att finna tröst i svåra situationer och känna trygghet i att skapa ett nytt liv här.

– Jag är tacksam för mitt liv här i Hofors och Sverige. Jesus har hjälpt mig mycket på den vägen, därför vill jag hjälpa andra genom att predika Guds ord. Det är fantastiskt att leva i ett kärleksfullt sammanhang och känna mening med livet, avslutar Adelin Nzomwita.

Pingstkyrkan Hofors

Faluvägen 25
Tel: 0290 - 203 85